

Petri György

[IDE ÚNOM AZ EGÉSZET!]

De únom az egészet!
Hogy úgy kell tenni, mintha.
Hogy nem kell úgy tenni, mintha.
Hogy ázik mindenki az önsajnálát híg levében!
És senki se mondja: „Halj
már meg, szerelmem!” (Kedvesem,
drágám, hozzátartozóm!)
Fáradt és fárasztó vagy,
mert nem tudunk a kedvedre
lenni és tenni. Idétlenkedünk,
töketlenkedünk. S közben
a praktikus részleteken gondolkodunk:
temetésed mikéntje, az értesítés
módja, ki mondja és mit, szertartás
szerint vagy nélkül... De nélkül
hogyan? A költségeket állom,
viszont kell valaki, aki tudja,
kinek mennyit kell adni és
hogyan. Talán jó is így.
Lebomlik a szörnyű egész
(a már említett részletekre),
melyekben – mint tudjuk –
az ördög lakik. A részletek
legalább lakhatóak. És valaki
lakik ott,
egy rosszhiszemű jogcím nélküli;
mindegy: jobb a semminél,
hiszen – legrosszabb
tudomásunk szerint –
az ég üres. Isten halott.

Ég veled! Isten veled!

[BÁRMEKKORA VOLT...]

Bármekkora volt potroha
– most megnézheted: ott rohad
a zsíros anyaföldbe lenn:
életből elégtelen!
És a halál után pótvizsga nincs,
bizony, fiam, a lét egyszeri kincs,
nyeljük a sört, aztán elnyel a sír:
több ez, mint mit elménk
fölfogni bír.

Holmi, 2002/11.

PETRI GYÖRGY (1943, BUDAPEST – 2000, BUDAPEST) JÓZSEF ÁTILA- ÉS KOSSUTH-DÍ-
JAS KÖLTŐ, MŰFORDÍTÓ, PUBLICISTA